

РЕШЕНИЕ

№ 22

гр. Сливен, 06.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СЛИВЕН, ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Радка Д. Дражева Първанова

Членове: Пламен Д. Стефанов
Симеон Ил. Светославов

при участието на секретаря Ивайла Т. Куманова Г.ева
като разгледа докладваното от Пламен Д. Стефанов Въззивно наказателно дело от частен характер № 20222200600567 по описа за 2022 година

С Присъда №50/18.10.22 г. постановена по ЧНД № 471/2021 г., Новозагорския Районен съд признал подсъдимия Н. М. Н., роден на ***, българин, български гражданин, живущ в ****, средно образование, неженен, земеделски производител с ЕГН ***** за ВИНОВЕН и го е ОСЪДИЛ за това, че:

- На 18.08.2021 г. в село М.,НО причинил на малолетното дете Д. Ф. Б. с ЕГН ***** ****, лека телесна повреда с разстройство на здравето, изразяваща се в „Контузия на десен долен крайник. Кръвонасядане и оток по дясното бедро с ограничено движение в областта на дясна тазобедрена става“,поради което и на основание чл. 131 ал. 1 т. 4 от НК във вр. с чл. 130 ал. 1 и чл.54,ал.1от НК МУ И НАЛОЖИЛ наказание „ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА“ в размер на ШЕСТ месеца.

-На 18.08.2021 г. в село М. причинил на Д. Й. М. с ЕГН ***** с настоящ адрес **** лека телесна повреда, извън случаите на чл.128 и 129 с разстройство на здравето, изразяващо се в „Контузия на тялото и на лицето в областта на дясната скулна област. Оток и кръвонасядане по лицето в дясно. Болезнен оток в тилната окосмена част на главата. Оток и кръвонасядане по гръдния кош в ляво, охлузвания по левия горен крайник“,поради което и на основание чл. 130 ал. 1 и чл.54,ал.1 от НК МУ Е НАЛОЖИЛ наказание „ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА“ в размер на три месеца.

На основание чл.23,ал.1 от НК на подсъдимия Н. М. Н. е наложено едно ОБЩО наказание-„ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА“ в размер на ШЕСТ месеца.

На основание чл.66,ал.1 от НК така наложеното общо наказание е отложено за изтърпяване за изпитателен срок от ТРИ години.

Със същата присъда е призната подсъдимата Д. Й. М., ЕГН *****, от **** за НЕВИНОВНА и е ОПРАВДАНА по повдигнатото срещу нея обвинение по чл. 130, ал. 2 НК, затова че:

-На 18.08.2021 г. около 21.00 часа в с. М., обл. Сливен, ***, намираща се в центъра на селото, причинила на Н. М. Н. с ЕГН ***** от с. М., община Нова Загора, ***, лека телесна повреда, изразяваща се в болка и страдание, без разстройство на здравето,

ПРИЗНАТА Е ЗА НЕВИНОВНА И ОПРАВДАНА и по повдигнатото срещу нея обвинение по чл. 146 ал.1 от НК, затова че:

-На 18.08.2021 г. около 21.00 часа в с. М. казала нещо унижително /думата- „боклук“/ за честта и достойнството на Н. М. Н., в негово присъствие, от която се почувствал унижен, засрамен и огорчен.

Уважил е предявения от пострадалата Д. Й. М. с ЕГН *****, като майка и законен представител на малолетното си дете и двамата с настоящ адрес ****, иск в размер на 4000.00/четири хиляди/лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, ведно със законната лихва, считано от датата на увреждането - 18.08.2021 година, до окончателното изплащане, като в останалата част до 5000.00/пет хиляди/лева. Искът е отхвърлен като неоснователен и недоказан.

Уважил е предявеният от пострадалата Д. Й. М. иск в размер на 3000.00/три хиляди/лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, ведно със законната лихва, считано от датата на увреждането - 18.08.2021 година, до окончателното изплащане, като в останалата част до 4000.00/четири хиляди/лева, искът е отхвърлен като неоснователен и недоказан.

В жалбата на защитника адв.М. Д., по повод на която е образувано настоящото въззивно производство, се изразява становище за неправилност, незаконосъобразност на присъдата в частта, в която е отхвърлена тъжбата на Н. М. Н., и необоснованост на присъдата на РС-Сливен, като излага подробни съображения за това. Счита, че с действията си Д. Й. М. е осъществила от субективна и субективна страна съставите на престъпленията поддържани в неговата тъжба по чл. 130, ал. 2 НК и по чл. 146 ал.1 от НК. Според жалбоподателя отговорността, която би следвало да бъде търсена, следва да е по чл.132 от НК предвид поведението на М.. Изразено е недоволство и от присъдения размер на обезщетенията по чл. 45 от ЗЗД.

В заключение се иска да бъде отменена атакуваната присъда в частта, в която е оправдана Д. Й. М. и същата бъде осъдена по поддържаните обвинения, а присъдата на жалбоподателя бъде изменена и същия бъде признат за виновен по чл. 132 ал.1 от НК, като бъде приложена разпоредбата на чл.78а от НК и му бъде наложено административно наказание.

Постъпило е допълнение към жалбата от адв. П.Н. от АК-Сливен, упълномощен от подс. Н. за въззивното производство, в която се заявява неправилност, материална и процесуална незаконосъобразност на присъдата, доказателствено неподкрепена и необоснована, а наложеното наказание явно и категорично несправедливо. В шест пункта в допълнението към жалбата са изложени съображенията за заявеното от адв.Н., като в заключение от въззивния съд се иска отмяна на първоинстанционната присъда, при което материалите по делото бъдат отделени по всяка една от предявените частни тъжби, като делото бъде върнато за ново разглеждане от други състави на

първоинстанционния Районен съд Нова Загора по всяка от отделните частни тѣжби. Алтернативно се иска от въззивния съд да отмени обжалваната присѣда, в частите, с които подс.М. е призната за невиновна, както и в частта, с която е отхвърлен, като неоснователен предявения от подс. Н. спрямо нея граждански иск, като бѣде постановена нова присѣда, с която бѣде призната за виновна, а искът да бѣде уважен.

В съдебно заседание пред настоящия въззивен съд подсѣдимият се явява лично и със защитника си, упълномощен за въззивното производство адв. Н. от АК-Сливен, заявява, че поддържа жалбата и допълнението към нея.

Жалбата и допълнението към нея се поддържа от защитника на подсѣдимия адв.Н., който излага доводите за неправилност и незаконосъобразност на първоинстанционната присѣда, изложени от него в допълнението към жалбата.

Подсѣдимата Д. Й. М. се явява лично и като законен представител на малолетното си дете оценява жалбата като неоснователна и пледира за нейното оставяне без уважение.

Процесуалният представител на подсѣдимата М. - адв. С. от АК-Сливен намира, че постановената присѣда е законосъобразна и не страда от пороците, наведени във въззивната жалба и в допълнението към нея. Приема за несъстоятелен довода на защитника на подсѣдимия- адв.Н., че делата са неправилно обединени, заявявайки че целта на чл.41 от НПК е да се обединят и разгледат в едно производство частните наказателни дела с едни и същи страни, едно и също деяние станало по едно и също време и място, за да няма съмнение в обективността и правилността на съдебното решение. Моли да му бѣдат присѣдени разноските направени пред въззивната инстанция.

Воззивният съдебен състав, след като обсъди доводите на страните, доказателствата по делото и при цялостна проверка на обжалваната присѣда на основание чл. 314, ал. 1 от НПК, намира за установено следното:

В рамките на първоинстанционното производство, при съответния процесуален ред, е събран обем доказателствен материал за обективно, всестранно и пълно изясняване на фактическата обстановка по делото.

При извършения собствен анализ на доказателствената съвкупност, Сливенския окръжен съд приема фактическата обстановка така, както е установена и описана в първоинстанционния акт. В тази връзка въззивният съд прие следната фактология:

Подсѣдимият Н. М. Н., роден на ***, българин, български гражданин, живущ в ****, средно образование, неженен, земеделски производител с ЕГН *****.

Подсѣдимата Д. Й. М. е родена на *** българка, българска гражданка, живуща в ****, с ЕГН: *****.

На 18.08.2021 година подсѣдимата Д. Й. М. към 20 часа била с децата си Д. Ф. Б. и Й.П.К. в центъра на селото с. М., общ. Нова Загора в заведението ***, там бил и подсѣдимият Начев. Синът й Д. отишъл да играе футбол на футболното игрище с други деца, а тя седнала на една маса, да го наблюдава. На футболното игрище, намиращо се в двора на бившето училище в селото вече играел футбол сина на подс. Н. - Д.Н. Н.. По едно време, когато погледнал отново към футболното игрище, подс. Н. видял, че детето на подс. М. - Д. бие неговото дете по главата с юмруци. Подсѣдимият Н. отишъл на футболното игрище и заварил детето си да плаче уплашено. Синът му

обяснил, че синът на подсъдимата - Д. го е биел затова, че го бил ритнал по време на играта. Раздразнен от поведението на Д. подсъдимият го е ритнал и той паднал на игрището и заплакал, след което подсъдимият Н. се върнал на мястото си, при компанията. Подс. М. била на масата в заведението, когато при нея дошъл синът й Й.П. и й казал, че брат му плаче на футболното игрище. Подсъдимата М. отишла при него. Синът й Д. Ф. Б. бил на земята и плачел. От другите деца тя разбрала, че един баща го е съборил и го ритнал, като посочили, че това е подсъдимият Н. Н.. Взела детето си на ръце, защото не можело да върви и се приближили до заведението „Тангра“, като го помолила да и посочи кой го е ударил. През плач Д. й посочил подсъдимия. Оставила детето на земята и била на 2-3 метра от Н., силно възмутена от поведението му спрямо детето, хвърлила ключовете на колата си върху него, като го нарекла „боклук“. Тогава подс. Начев заобиколил масата и ударил силен шамар на подс. М.. От нанесения й шамар подсъдимата паднала на земята, след което отново се върнал на мястото си край масата.

На следващия ден 19.08.2021 година подс. М. с детето си посетили съдебен лекар и той констатирал: за детето „Контузия на десен долен крайник. Кръвонасядане и оток по дясното бедро с ограничено движение в областта на ДТС.“, а за нея: "Контузия на тялото и на лицето в областта на дясната скулна област. Оток и кръвонасядане по лицето в дясно. Болезнен оток в тилната окосмена част на главата. Оток и кръвонасядане по гръдния кош в ляво. Охлузвания по левия горен крайник". През следващите дни се наложило подс. М. да води детето първо на психиатър, а после на психолог.

От изготвената по делото съдебно-медицинска експертиза е видно, че получените от Д. М. телесни увреждания в своята съвкупност са осъществили смисъла на медико-биологичния характеризиращ признак, временно разстройство на здравето, неопасно за живота и полученото от тъжителя Д. Ф. Б. увреждане на десния крак е довело до затруднения в движенията на крака за срок по-малък от 30 дни, като по този начин е осъществило смисъла на медико-биологичния характеризиращ признак, временно разстройство на здравето, неопасно за живота.

От изготвената комплексна съдебна психологопсихиатрична експертиза с вещите лица д-р Е.Г.К. - психиатър и Р.И.М. – психолог е видно, че детето Д. е претърпяло психотравма в резултат на упражнената спрямо него и майка му агресия на 18.08.2021г. и е развил симптоми на остра реакция на стрес. Обичайно тези състояния продължават от няколко часа до няколко дни. Поради продължаващите след този период емоционални и поведенчески нарушения състоянието е преминало в разстройство в адаптацията. Към момента на изследването – 30.06.2022г. не се установяват психопатологични нарушения. Налице е епизодична ситуативна тревожност, провокираща се при среща с агресора. Симптомите на Разстройство в адаптацията са били налице около 4-5 месеца, което е обичайна продължителност за този вид разстройство. Тъй като на този етап не са били установени нарушения в развитието на Д., не може да се прогнозира дали в дългосрочен аспект тази психотравма би оказала влияние върху психичния му живот.

Приетите за установени фактически положения от въззивния съд не се различават от фактическите констатации на Районен съд- Нова Загора, а те са изведени въз основа на анализ на събраните относими и допустими доказателства за обстоятелствата, включени в предмета на доказване. В доказателствената маса послужила за формиране на вътрешното убеждение

на решаващия състав са включени и обсъдени относимите писмени и гласни доказателствени средства, а именно: обясненията на двамата подсъдими, показанията на Ст. М.а, Сн. Н., Д.Д., С. П., М. Д., Св. И., Св.К., свидетелството за съдимост на подс. Н., характеристична справка на подсъдимия Н., изготвена от кмета на с. М., удостоверение за раждане, съдебно-медицинската експертиза № 107/2022г. изготвена от д-р.И.С., комплексна психолого - психиатрична експертеза на постр. Д. Ф. Б. от д-р.Е.К.- психиатър и д-р. Р.М.- психолог, както и заключенията по приетите съдебни експертизи.

Първоинстанционният съд е изследвал показанията на всички свидетели, посочил е показанията на кои свидетели не приема за достоверни, съпоставил ги е едни спрямо други, както и към всички останали доказателствени източници, при което е достигнал и до обосновавания извод, че именно подсъдимият е автор на повдигнатите му обвинения. В тази връзка са съобразени и заключенията на експерта по съдебно-медицинската експертиза, поради което и безспорно установен по делото е факта, че подс. М. е получила телесни увреждания в своята съвкупност осъществили смисъла на медико-биологичния характеризиращ признак, временно разстройство на здравето, неопасно за живота и полученото от тъжителя Д. Ф. Б. увреждане на десния крак е довело до затруднения в движенията на крака за срок по-малък от 30 дни, като по този начин е осъществило смисъла на медико-биологичния характеризиращ признак, временно разстройство на здравето, неопасно за живота.

Горните травматични увреждания са обусловили в своята съвкупност временно разстройство на здравето и техният характер следва да се определи, като лека телесна повреда по смисъла на чл. 130, ал. 1 от НК.

Правилно е и заключението на първия съд по отношение на квалификацията по т. 4 на чл. 131 от НК. Видно от разгледаните доказателства по делото подс. Н. е причинил телесни увреждания на малолетния Д. Ф. Б..

Квалифициращият елемент "на малолетно лице" въззивният съд прие за наличен в настоящото дело, доколкото видно от удостоверението за раждане /л.11 от делото/ към момента на деянието-18.08.2021г. Д. Ф. Б. е бил на 9 години и 11 месеца.

Деянията на подс. Н. М. Н. са съставомерни и от субективна страна - от субективна страна подсъдимият е извършил деянията с пряк умисъл, доколкото е съзнавал обществено опасният им характер, предвиждал е и е искал настъпването на обществено опасните последици.

Поради изложеното проверяващият съд прие изцяло изводите на Районен съд Нова Загора относно ангажирането на наказателната отговорност на подсъдимия Н..

Относно вида и размера на наказанието въззивният състав приема, че наложените наказания на подс. Н. са завишени и не са съобразени изцяло с целите на чл.36 от НК. При определяне вида и размера на наказанието, районният съд е посочил в мотивите си, че се е съобразил с наличните индивидуализиращи отговорността на подсъдимия обстоятелства - чисто съдебно минало, сравнително добри характеристични данни, като не е приел като смекчаващи вината обстоятелства – частични самопризнания /доколкото подсъдимият не оспорва възникналия конфликт с другата подсъдима,

нанесения удар, както и ударът нанесен на детето и Д./ и липсата на отегчаващи вината му обстоятелства.

С оглед на направените констатации относно обстоятелствата имащи значение за отговорността, районният съд е преценил и е наложил на подс. Н. М. Н. за извършеното от него престъпление по чл. 131 ал. 1 т. 4 от НК във вр. с чл. 130 ал. 1 и чл.54,ал.1от НК наказание в размер около и над минималния предвиден в закона, а именно „ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА“ в размер на ШЕСТ месеца, а за извършеното от него престъпление чл. 130 ал. 1 и чл.54,ал.1 от НК МУ НАЛАГА наказание в размер на минималния предвиден в закона, а именно „ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА“ в размер на три месеца, като на основание чл.23,ал.1 от НК му е е наложено едно ОБЩО наказание-„ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА“ в размер на ШЕСТ месеца. Законосъобразна е преценката, че няма пречки да се приложи института на условното осъждане, поради което и на основание чл.66 ал.1 от НК изпълнението на наложеното наказание лишаване от свобода е било отложено за изпитателен срок от три години. Правилно първостепенния съд е приложил разпоредбата на чл.23, ал.1 от НК, тъй като отделните престъпления са извършени от подсъдимия преди да има влязла в сила присъда, за което и да е от тях.

Настоящата инстанция счита, че като смекчаващи вината обстоятелства районния съд не е отчетел добрите характеристични данни за подс. Д., в т.ч. и наличните по делото данни за трудовата дейност на подс. Н., добрите му отношенията със съселяните си, за което са налице данни от представената характеристика от кмета на селото, поведението на подс. М. преди да бъде ударена. Отчитайки всички тези факти наред с чистото съдебно минало, частични самопризнания и липсата на отегчаващи вината обстоятелства настоящата инстанция преценя, че са налице многобройни смекчаващи вината обстоятелства, които предполагат приложението на разпоредбата на чл.55 ал.1 т.1 от НК за всяко от деянията на подс. Н.. В този смисъл присъдата на районния съд следва да се измени, като бъде приложена разпоредбата на чл. 55, ал.1, т.2 от НК и му бъде заменено наказанието лишаване от свобода /доколкото в закона не е предвиден минимум за двете деяния/ с пробация.

За деянието по чл. 131 ал. 1 т. 4 от НК във вр. с чл. 130 ал. 1 от НК вр.чл. 55 ал.1 т.2 от НК наказанието следва да бъде изменено в наказание „пробация“ при следните пробационни мерки: „задължителна регистрация по настоящ адрес“ с периодичност два пъти седмично за срок от 8/осем/ месеца и „задължителни срещи с пробационен служител“ за срок от 8/осем/ месеца.

За деянието по чл.130 ал. 1 от НК вр.чл. 55 ал.1 т.2 от НК наказанието следва да бъде изменено в „пробация“, изразяваща се в следните пробационни мерки „задължителна регистрация по настоящ адрес“ с периодичност два пъти седмично и “задължителни пробационни срещи с пробационен служител“ с продължителност 6/шест/ месеца.

На основание чл.23,ал.1 от НК на подсъдимия Н. М. Н. следва да бъде наложено едно ОБЩО наказание - „ПРОБАЦИЯ“ изразяваща се в следните пробационни мерки „задължителна регистрация по настоящ адрес“ и “задължителни пробационни срещи с пробационен служител“ с продължителност 8/осем/ месеца.

Наложеното ОБЩО наказание-„ПРОБАЦИЯ“, изразяваща се в следните пробационни мерки „задължителна регистрация по настоящ

адрес“и“задължителни пробационни срещи с пробационен служител“ с продължителност 8/осем/ месеца би изпълнило своите специални цели предвидени в нормата на чл.36 от НК и би било справедливо възмездие за извършеното от подсъдимия противоправно деяние.

Различни са изводите на въззивната инстанция и по отношение на предявения граждански иск за заплащане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 3000 лева на Д. Й. М.. Преживените от пострадалата М. негативни емоции вследствие на нанесения и удар, стресовата реакция, която действията на подсъдимия са предизвикали у нея не мотивират съда да приеме, че справедливият им паричен еквивалент възлиза на тази сума /видно от съдебно-медицинската експертиза констатираните от вещото лице увреждания ще отзвучат в рамките на 10-20 дни/. Въззивната инстанция отчете всички събрани в хода на наказателното производство доказателства и намира сумата от хиляда лева за справедлив еквивалент на неимуществените вреди, които подсъдимият е причинил на пострадалото лице.

По въззивната жалба на подс.Н. и допълнението към нея:

Относно изразеното недоволство от размера на уважените искове въззивния съд е взел отношение по отношение на уваженият иск за неимуществени вред на Д. М., като го е намалил. Що се касае за уважения иск в размер на 4000 лева на детето и Д. Ф. Б. въззивната инстанция приема за справедлив. Подсъдимият е нанесъл побой на малолетно дете и му е предизвикал остра реакция на стрес преминало в разстройство в адаптацията за период от 4-5 месеца. За разлика от майка си детето по никакъв начин не е предизвикало подсъдимия да го удари и поведението на подсъдимия спрямо детето е било неадекватно и недопустимо.

Относно изразеното недоволство от оправдаването на Д. Й. М. по повдигнатите и обвинения по чл. 130 ал.2 от НК и чл.146 ал.1 от НК въззивния съд споделя становището на първоинстанционния съд, че не са събрани доказателства за извършено деяние по чл. 130 ал.2 от НК от страна на подс.М.. Замерване с ключове към подс. Н. е имало, но ударът е бил в тялото върху дрехите с не особена сила и не е могъл да предизвика болка и страдание у подс. Н.. На следващо място не е осъществен и състава на чл. 146 ал.1 от НК от страна на подс. М.. Безспорно тя е нарекла подсъдимия „боклук“ и именно това наред със замерването с ключове е довело до удара към нея от страна на подсъдимия. Поведението на М. е отчетено от въззивния съд при изменението на наказанието на подсъдимия, а обръщението към подсъдимия с „боклук“ от страна на подс. М. не е било с цел да унижи честа и достойнството на подсъдимия Н. а изразена импулсивна оценка на неговото поведение спрямо малолетното и дете.

С оглед горното, въззивният съд не намери за налични твърдения в сезиращия акт процесуални нарушения, поради което и оценява жалбата в тази ѝ част, като неоснователна.

Неоснователно е оплакването за неправилно обединение на двете частни наказателни производства. Съгласно разпоредбата на чл.41 от НПК дела за различни престъпления срещу различни лица, имащи връзка помежду си се обединяват с оглед правилното им изясняване. В конкретния случай безспорно е била налице връзка между делата и правилно първоинстанционния съд ги е обединил.

С оглед изложеното по-горе, а и по реда на служебната проверка

относно процесуалната законосъобразност на проверявания съдебен акт не се установи в някой от етапите на това наказателно производство да са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да са довели до ограничаване или накърняване правото на участие на подсъдимия и на пострадалия в производството.

Предвид изложеното въззивният съд направи извода, че провереният съдебен акт е постановен при пълнота на доказателствата, но са налице основания, налагащи изменението му в наказателната част, като наказанието следва да бъде изменено по начин, посочен по-горе и следва да бъде изменен в гражданската му част като обезщетението следва да бъде намалено до размера, съобразно изложените мотиви.

Ръководен от гореизложеното и на основание чл. 334, т.3 и чл. 337ал.1 т.1 и ал.3 предложение последно от НПК Сливенският окръжен съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ ПРИСЪДА № 50/10.05.2021г., постановена по НОХД № 471/2022г. по описа на Районен съд гр.Нова Загора в наказателната част, както следва:

ЗАМЕНЯ на осн. чл.55, ал.1, т.2, б “б” от НК наказанието „лишаване от свобода“ на подсъдимия Н. М. Н. за извършеното престъпление по чл. 131 ал. 1 т. 4 от НК във вр. с чл. 130 ал. 1 от НК спрямо Д. Ф. Б. с наказание „пробация“ при следните пробационни мерки: „задължителна регистрация по настоящ адрес“ с периодичност два пъти седмично за срок от 8/осем/ месеца/ и „задължителни срещи с пробационен служител“ за срок от 8/осем/ месеца.

ЗАМЕНЯ на осн. чл.55, ал.1, т.2, б “б” от НК наказанието „лишаване от свобода“ на подсъдимия Н. М. Н. за извършеното престъпление по чл. 130 ал. 1 от НК спрямо Д. Ф. Б. с наказание „пробация“ при следните пробационни мерки: „задължителна регистрация по настоящ адрес“ с периодичност два пъти седмично за срок от 6/шест/ месеца и „задължителни срещи с пробационен служител“ за срок от 6/шест/ месеца.

ОПРЕДЕЛЯ на подсъдимия Н. М. Н. на осн. чл.23, ал.1 от НК едно **ОБЩО** и **НАЙ-ТЕЖКО НАКАЗАНИЕ** „пробация“ при следните пробационни мерки: „задължителна регистрация по настоящ адрес“ с периодичност два пъти седмично за срок от 8/осем/ месеца/ и „задължителни срещи с пробационен служител“ за срок от 8/осем/ месеца.

НАМАЛЯВА размера на присъденото обезщетение за претърпени от Д. Й. М. нематериални вреди от 3000/три хиляди/лева на 1000/хиляда/лева.

ОСЪЖДА подс. Н. М. Н. да заплати на Д. Й. М. с ЕГН ***** сумата от 750/седемстотин и петдесет/лева, представляваща направени разноски за адвокатско възнаграждение пред настоящата инстанция

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останалата част

Настоящото решение не подлежи на касационно обжалване или протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____